

De nye undersøgelser, der er foretaget under hensyn til den ændrede udformning af landanlægget, viser, at der på Amager sker en reduktion i antallet af boliger, der får en støjbelastning på mere end 55 dB(A), på ca. 240. Dette er i forhold til tidligere en yderligere reduktion på ca. 105.

Ejere af boliger, der som følge af anlægget vil få en facadestøjbelastning over 55 dB(A), vil få tilbudt støjisolering med henblik på at opnå indendørs støjniveau på omkring 30 dB(A).

Ejere af boliger, hvor primære udendørs opholdsarealer (herunder altaner) støjbelastes med mere end 55 dB(A) som følge af anlægget, vil få tilbudt afskærmende foranstaltninger. Tilbud gives ikke, hvis alternative opholdsarealer af tilsvarende kvalitet og med en støjbelastning under 55 dB(A) forefindes andet steds på ejendommen.

For boliger, der alene belastes af støj fra jernbane-anlægget fastsættes grænseværdier, der er 5 dB(A) højere, hvilket svarer til Miljøministeriets vejledende grænseværdier for ny bebyggelse langs jernbane.

Tilbudene om støjforanstaltninger baseres på beregnede støjniveauer med det forventede trafikomfang fra jernbane og vejtrafik i år 2010 som udgangspunkt. Tilbud gives inden anlæggets ibrugtagning og ejere af boliger får 2 år til at tage stilling hertil. Støtteprocenten vil blive fastlagt, så den i princippet svarer til anlæggets bidrag til støjbelastningen.

Konsekvenserne af den grundvandssænkning på Amager, der opstår ved, at anlægget fremføres under terræn, og etableringen af mulige afværgeforanstaltninger og overvågningsprogrammer i relation hertil vil indgå i det videre arbejde med anlæggene, idet omkostningerne hertil afholdes af bygherren.

Etablering af landanlæggene vil betyde nedlæggelse af et antal kolonihaver og nyttehaver ved Kgs. Enghave og på Amager. Mulighederne for at tilvejebringe nye koloni- og nyttehaver til erstatning for disse skal undersøges.

Der vil ved anlæggets nærmere udformning blive taget hensyn til det visuelle miljø i forbindelse med anlæggets passage af Vestamager og af de bymæssige områder på Amager og Sjællandssiden. Den i 1990 gennemførte fredning efter naturfredningsloven af Vestamager åbner mulighed for den foreslåede linieføring over det fredede areal.

Vestamager syd for Sjællandsbroen er udpeget som EF- fuglebeskyttelsesområde. Ved meddelelsen i 1983 til EF-kommissionen om de udpegede fuglebeskyttelsesområder blev det angivet, at der kunne blive tale om mindre justeringer som konsekvens af den regionale planlægning. Da anlæggets linieføring blev fastlagt ved anlægslov i 1976, og siden da har været medtaget i regionplanlægningen for hovedstadsom-

rådet, må fuglebeskyttelsesområdet betragtes som modificeret på dette punkt, hvilket vil indgå i underretningen til EF-kommissionen, når den forestående generelle gennemgang af grænsedragningen af alle EF-fuglebeskyttelsesområder er afsluttet.

Anlæggets »barrierevirkning« for trafikanter og beboere vil blive reduceret gennem etablering af trafikforbindelser på tværs af anlægget.

Københavns Amtskommune samt Københavns og Tårnby kommuner vil blive inddraget i den nærmere planlægning af landanlæggene og Folketingets Trafikudvalg og Miljø- og Planlægningsudvalg vil blive orienteret.

5.2. Øresundsforbindelsen.

5.2.1. Østersøens vandmiljø.

Etableringen af Øresundsforbindelsen vil, afhængigt af anlæggets udformning, påvirke Østersøens vandudskiftning. En ændring i vandudskiftningen vil kunne få konsekvenser for Østersøens saltholdighed, ilttilførsel samt dybden og stabiliteten af »skillelaget« mellem de øvre og nedre vandmasser.

Danske modelberegninger gennemført på en normalsituation i sommeren 1990 viser imidlertid, at de hydrografiske ændringer i Østersøens vandmiljø er små i forhold til de naturlige variationer.

De økologiske konsekvenser kan ikke vurderes med samme sikkerhed som de hydrografiske, men de må forventes at udgøre små systematiske afvigelser fra den naturlige situation. Dog kan specielt salinitetsfølsomme arter få ændret deres geografiske udbredelsesområder. I perioder med en naturlig forekommende lav saltholdighed vil de økologiske konsekvenser være størst.

Et særligt spørgsmål i relation til Østersøens vandmiljø er vurderingerne af naturlige ekstreme ind- og udstømninger til og fra Østersøen. De ekstreme situationer vurderes generelt at være af stor betydning for Østersøens dybestliggende vandmasser. De anvendte modelberegninger kan ikke beskrive disse situationer.

Det er i forbindelse med de danske modelberegninger i 1990 vurderet, at en fast Øresundsforbindelse kun vil have marginal indflydelse på de store naturlige saltvandsindbrud. I Sverige er der imidlertid i 1980'erne gennemført beregninger af en hændelse med et stort saltvandsindbrud. Resultaterne antyder, at et anlæg kan have en større effekt på saliniteten i Østersøen ved de store naturlige saltvandsindbrud. Dette spørgsmål vil i det kommende arbejde blive drøftet nærmere med Sverige.

Påvirkningen af Østersøens vandmiljø kan neutraliseres gennem fladeafgravninger i Øresund, således